

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 3. Quænam sunt remedia contra scrupulos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

les timida, judicii imbecillitas, cerebri debilitas ex morbo vel ex immoderatis jenuniis ac vigiliis contracta, ignorantia, superbia, mentis inconstantia vel pertinacia, pusillanimitas & dejectio animi, ob quam quis nescit timores vanos contemnere, conversatio cum scrupulosis, suggestio dæmonis, ut bonum spirituale hominis impedit, & à perfectione vel salute tanquam nimis ardua imo & impossibili deterrat, vel ut hominem ineptum reddat ad opera Deo gloria & proximo utilia, &c.

Q. 3. Quænam sunt remedia contra scrupulos?

Resp. Hæc à doctoribus passim præscribuntur.

1. Frequens oratio, & alia pietatis opera, præsertim actus humilitatis, fiduciæ & amoris in Deum, &c.

2. Sollicitudo cavendi peccata manifesta tum mortalia, tum venialia.

3. Proborum ac sapientum vitam ac consuetudinem intueri, ut monet S. Antonin.

4. Sequi in omnibus directionem sui superioris, vel confessarii seu directoris probi ac prudentis, depositâ opinione propriâ inani: quod non solùm tutò potest, sed etiam debet scrupulosus, ob gravia damna, & pericula peccandi formaliter, quæ ei impen-

pendent, si remedia, & consilia respuat. Et si enim Directorem errare contigeret, quia tamen ei obtemperando agit, quod in se est, non peccabit, ex c. 44. *De sentent. ex-com.* Ibi : *ad sui Pastoris consilium, conscientiâ levis, & temerarie credulitatis explosâ, licite potest, &c.*

5. Non debet ad singula directorem adire, sed ex regulis generalibus ab ipso, vel aliunde acceptis assuecat formare conscientiam in casibus occurrentibus.

6. Cavere otium, & vagas cogitationes, quæ mentem scrupulis vexant; & animam in ipsis scrupulorum initiiis alio avertere.

7. Scrupulos contemnere, non fovere cogitatione, sed contra illos agere formando prudens, ac rectum judicium in oppositum. Quod facile fieri potest, cum scrupulus sit opinio levi, ac contemptibili motivo nixa.

8. Destruere causas scrupulorum. Superbus prudentiae suæ non innitatur. Pertinax frangat suum judicium. Rudis instruatur. Timidus meditetur bonitatem Dei, qui non imponit præcepta redigentia ad insaniam. Melancholicus expellat medicamentis atram bilem, &c.

Q. 4. *Quomodo se gerere debet Confessarius cum scrupulo?*

Resp. Confessarius. 1. Nullum scrupulosum admittat, nisi declaret se velle ejus consilia
Tom. I. B sequi,